

T.A.K.

**Ταμείον Ασφαλίσεως
Καπνεργατών**

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΚΑΠΙΤΕΡΓΑΤΩΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ Τ. Α. Κ.

Αρχείο του Σταύρου Μπέσσα.

	ΕΠΩΝΥΜΟΝ: <i>Φωτεινάδου</i> ΟΝΟΜΑ: <i>Αννα</i> ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ: <i>Λωζήριος</i> ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ: <i>1891</i> ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ: <i>Ρωσία</i> ΤΟΠΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ: <i>Αθηνών</i> ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ: Καπνεργάτης <i>Παπαζαφίης</i> ΑΡΙΘ. ΜΗΤΡΩΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ: <i>14015</i> ΑΣΦΑΛΙΣ. ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ: }
Εν <i>Αθηνών</i> τῇ <i>25/1/</i> 1938 ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ	ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ
ΟΔΗΓΙΑΙ — Τὸ δελτίον ταυτότητος εἶναι ἐντελὲς ἀσχετον πρὸς τὸ βιβλιάριον ἐργασίας καὶ εἰς καμίαν περίπτωσιν δὲν ἀντικαθίστᾷ ἐκεῖνο. Διὰ τὴν ἀναλῶσιν καὶ ἐργασίαν πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχει καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν καπνεργασίαν τὸ βιβλιάριον τῆς ἐργασίας. Τὸ δελτίον ταυτότητος χρησιμεύει διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ιδιότητος τοῦ ἠσφαλισμένου παρὰ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν ἐκρίθη δὲ ἐπιβεβλημένος ὁ ἐφοδιασμὸς ἐκαστοῦ ἠσφαλισμένου διὰ τοῦτου διότι εἰς πλείους περιπτώσεις λόγῳ τῆς	ἐλείψεως ἐνὸς ἐγκύριου στοιχείου, ἀποδεικτικῆς τῆς ιδιότητος τοῦ καπνεργάτου, ἐδημιουργοῦντο ἀνωμαλίας ποὺ καταπονεῦσαν τοὺς ἠσφαλισμένους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἠσφαλισμένων ἐκδίδονται τὰ δελτία ταυτότητος. Τὸ δελτίον ταυτότητος πρέπει νὰ τὸ ἔχει κάθε ἠσφαλισμένος πάντοτε μαζί του, νὰ ἐπιεικνύῃ δὲ αὐτὸ προθύμως, εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, ὅσας ἤθελε ζητήσῃ τοῦτο.

T. A. K

ἀριθ. ἐντ, 55

Αρ. Μητρώ. Τ.Α.Κ. Αρ. Συντ.

Ὀνοματεπώνυμον ἡσφαλισμένου

ἀσθενῶν

[illegible]

Κράτησις.....

Ο ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ

'Eν τῆ 19

**Περί επεξεργασίας του
καπνού και
Ασφαλίσεως των
καπνεργατών.**

ΦΕΚ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1925 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ἀριθμός φύλλου 177

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

Περὶ καταργήσεως Γεν. Διοικήσεων Κρήτης, Πιπείρου καὶ Θάκης καὶ τῶν Ὑποδιοικήσεων Κατάρνης καὶ Βερβίας.....	1
Περὶ ἐπιθεωρήσεως τοῦ καπνοῦ καὶ ἀποκρίσεως τῶν καπνεργατῶν.....	2
Περὶ καθορισμοῦ τιμῆς πώλησεως τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων.....	3
Περὶ συγγενείσεως κλπ. τμημάτων καὶ ὑπαρχεῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Ναυτικοῦ.....	4
Περὶ προσηρῆς ἀναστολῆς τοῦ Διατάγματος ἀπὸ Α. Ν. Δ. Σ. τοῦ Π. Ν. 1925.....	5
Περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ν. Α. Γ.	6

(2)

Περί έπεξεργασίας του καπνού και ασφαλίστως των καπνεργατών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπόψη το από 1 Ιουλίου 1925 ψήφισμα της Δ' έν Αθήναις Συντακτικής Συνελεύσεως περί συστάσεως Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προς ψήφισιν του Καταστατικού χάρτου κλπ., προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσανεν και διατάσσεν·

Άρθρον 1.

1. Απαγορεύεται ή έντός του Κράτους από μιας εως άλλην εκ των κατά τάς επομένας διατάξεις οριζόμενων καπνοπαραγωγικών περιφερειών μεταφορά καπνού μη συσκευασμένου εις δέματα καθ' ένα των επομένων τρόπων επεξεργασίας, ήτοι· εις πατάλια μπασιμά, μπασι-μπαγλί ή κεφαλοδεμένα, διά την Άγαστολίαν Μακεδονίαν και Θράκην, πλην των νήσων Θάσου και Σικελιάς, του νομού Έβρου, και εκ του νομού Ροδόπης των κοινοτήτων Σαπών, Αρριανών, Ευδίων, Αναρράγων, Στρώμης, Κραβύλης, Μοιρώνων, Εολιανής, Μανρομακίου, Λιμναρίου, Κομίου και Κάλχας, και εις πατάλια μπασιμά, μπασι-μπαγλί, κεφαλοδεμένα ή αρμαλοδεμένα διά τάς λοιπάς περιφέρειας του Κράτους. Από 1 δε Μαρτίου ενάτου έτους απαγορεύεται και ή μεταβίβασις κυριότητος και ή μεταφορά έντός της καπνοπαραγωγικής περιφέρειας, καπνού μη συσκευασμένου ως άνω. Εξαιρετικώς εις καπνοπαραγωγικάς περιφέρειας λιμένων εξαγωγής καπνού απαγορεύεται γενικώς και ή μεταφορά και ή μεταβίβασις κυριότητος καπνού αν δεν είνε συσκευασμένος ως άνωτέρω. Αι διατάξεις αὐταί ισχύουν διά τὰ καπνά έσδεύας του παρόντος έτους και επένεινα, πλην των της Θεσσαλίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος και Άργολιδοκορινθίας δι' α' εξαρμολύονται από της έσδεύας του έτους 1926 και επένεινα.

2. Τά ήρια των κατά τὰ άνωτέρω καπνοπαραγωγικών περιφερειών ορισθίσονται διά Διατάγματος εκδιδόμενου, προτάσει των Υπουργών Έθνικής Οικονομίας και Γεωργίας, έντός τεσσάρων μηνών από της ισχύος του παρόντος. Μέχρι της εκδόσεως του Διατάγματος τούτου εκαστος Δήμος ή Κοινότης άποτελούν ίδιαν καπνοπαραγωγικήν περιφέρειαν.

3. Άδειαι εξαγωγής ή μεταφοράς καπνού εκ της άποθήκης εν ή ούτος ευρίσκεται εις άλλον τόπον υπαχόμενον εις άλλην καπνοπαραγωγικήν περιφέρειαν, ή άδειαι κατοχής καπνού επ' όνόματι των άγοραστών αυτού, βάσει συντάχει περίπτωσις απαγορεύσεως, μεταβιβάσεως κυριότητος κατά τὰ άνωτέρω, δεν επιτρέπεται να ενδίδονται παρά των άρμοδίων Άρχων, αν μη εις τὰ προσαγόμενα αύταις πιστοποιητικά πωλήσεως, κατά τάς διατάξεις των σχετικών φορολογικών νόμων, βεβαιούται υπό των Δημάρχων ή Προέδρων της Κοινότητος ή έλλείψει τούτων υπό του οικείου Μαιγάρη, ή συμφώνως προς την προηγουμένη παράγραφον συσκευή και δαματοποίησης του καπνού. Αι βεβαιώσεις αὐταί εις ούδέν τέλος χαρτοσήμου υπόκεινται.

4. Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων ή Μαιγάρηδες ψευδώς βεβαιούντες την κατά την πρώτην παράγραφον συσκευή και δαματοποίησιν του καπνού, κατὰδικούνται και τιμωρούνται κατά τάς διατάξεις των άρθρων 76 και 80 του κώδικος των νόμων περί φορολογίας του καπνού, ως ταύτα έτροποποιήθησαν διά του Νομοθετικού Διατάγματος της 16 Απριλίου 1923 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των ποινικών διατάξεων του νόμου 1165 περί ποινικού κώδικος και του νόμου περί φορολογίας καπνού και της σιγαρογράφτου. Οι παραβάται των διατάξεων των άρθρων 1 και 3 του παρόντος άρθρου τιμωρούνται επ' α' τηρουμένων υπό της Διεύθυνσης των ποινών από της έσδεύας του έτους 1926 και επένεινα. Αι ποινές αὐταί εις ούδέν τέλος χαρτοσήμου υπόκεινται.

5. Καπνά Μακεδονίας και Θράκης έσδεύας 1924 και προγενεστέρων έτών, υπαχόμενα εις τας απαγορευτικάς διατάξεις του νόμου 2869, αλλά συσκευασμένα εις τύγικας, υποβάλλονται κατά την εξαγωγήν εις πρόσθετον εξαγωγικόν τέλος δραχμών 8 κατ' ήκαστον. Τού τελους τούτου, εισπραττομένου κατά τας σχετικές περί εισπράξεως των εξαγωγικών τελών διατάξεις, διατίθεται το 1)2 μὲν ύπὲρ του διά του επομένου άρθρου ίδρυμένου Ταμείου, το δέ έταρον 1)2 κατατίθεται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων επ' όνόματι του Υπουργού Έθνικής Οικονομίας, διατιθέμενον κατά τὰ έν άρθρῳ 4 του παρόντος οριζόμενα. Η άπόδοσις των ούτω εισπραττόμενων ενεργείας κατά μήνα κατά τας σχετικές διατάξεις του λογιστικού νόμου. Μέχρι της έναρξεως της λειτουργίας του ως άνω Ταμείου, τὰ ως άνω ύπὲρ αυτού εισπραττόμενα ποσά κατατίθενται επ' όνόματι αυτού και επ' άνωτέρω λογαριασμό εις την Έθνικὴν Τράπεζαν της Ελλάδος. Πόσα κατά την εξαγωγήν προσάθεται καταβλητέως της παραύσεως διατάξεως συνεπάγεται τετραπλάσιον του εξαγωγικού τελους ύπὲρ των αὐτών σκεπών.

6) Από της ισχύος του παρόντος ο νόμος 2869 περί απαγορεύσεως της εξαγωγής ανεπεξεργάτων καπνών καταργείται.

Άρθρον 2.

1. Συνιστάται νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου υπό την τίτλον «Ταμείον ασφαλίστως και προστασίας των καπνεργατών» έδρευον εν Καθόλκῃ και υποκείμενον εις τὸν άρθεον έλεγχον του Κράτους, ασκούμενον υπό του Υπουργείου της Έθνικής Οικονομίας. Διά πράξεων του Υπουργού της Έθνικής Οικονομίας, δημοσιευμένων διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, συνιστώνται τοπικαί επιτροπαί εκπροσωπητικά του Ταμείου, εν ή σύνθεσις και ή θηκοδοσία καθορισθήσεται διά του κατωτέρω προβλεπομένου κανονιστικού του Ταμείου Διατάγματος.

2. Μέτοχοι του Ταμείου καθίστανται υποχρεωτικώς πάντα τὰ πρόσωπα, άσχετως φύλου, τὰ υποσθίησιν κατά κύριον έπαγγελμα άπασχολούμενα εν ταις καπναποθήκαις εις επεξεργασίαν των φύλλων του καπνού.

3. Σκοπός του Ταμείου είνε:

α') Η παροχή χρηματικού βοηθήματος άνεργίας εις τους μετόχους του και ή μέριμνα προς εξεύρεσιν έργασίας αυτών είτε επί τόπου είτε εις κέντρα άλλα εκτός της συνήθους διαμονής των. Τὸ βοηθήμα τούτο εν ούδεμῃ περιπτώσει δύναται να υπερβῇ τὰ 2)5 του ήμερομισθίου το ύπόσιν ή καπνεργάτης έλάμβανε κατά τὸν τελευταίον πρό της άνεργίας μήνα της έργασίας του, ούδὲ δύναται να χορηγηται πέραν των εξήκοντα ήμερών έτησίως. Ο χρένός της άπεργίας ούδέποτε δύναται να θεωρηθῇ ως άνεργία.

β') Η παροχή εις τους μετόχους του συντάξεων δι' άνικανότητα προς έργασίαν αναιμία γήρατος ή άνιότητος νόσου σωματικής ή πνευματικής.

γ') Η χρηματική ενίσχυσις ανεγνωρισμένων δργανώσεων ή ίδρυμάτων προς παροχὴν ιατρικής περίθαλψεως και φαρμάκων εις τους άσθενούντας μετόχους του.

4. Πόροι του Ταμείου είνε:

α') Ειδικόν τέλος, καταβαλλόμενον υπό των καπνεργών, ες 1)2 ο)ο επί της άγοράς τιμής του πωλουμένου καπνού, βεβαιούμενον και εισπραττόμενον από της ισχύος του παρόντος, συμφώνως τῷ νόμῳ 3256 άρθρον 3, και άποδιδομενον εις το Ταμείον μηνιαίως κατά τας σχετικές διατάξεις του λογιστικού νόμου.

β') Υποχρεωτική εισφορά των καπνεργατών οριζόμενη εις 4 ο)ο επί των ήμερομισθίων αυτών και ισόποσος εισφορά του σχετικού καπνεμπορίου δύναμένη να εισπρατταται δι' επικολήν.

σεως επί του άτομικού βιβλιαρίου του εργάτου ειδικού ένόημου ή άλλως πώς.

γ) Το έσοδον το πραγματοποιηθένταυτον συμφώνως τή παρ.γράφ. 5 του άρθρου 1 ως και πών άλλο έσοδον εκ δωρεάς, κληροδοτημάτων ή άλλης νομίμου αίτίας περιερχόμενον εις το Ταμείον.

Τό εκ τών υποχρεωτικών εισφορών τών καπνεργατών και καπνεμπόρων έσοδον του Ταμείου διατίθεται αποκλειστικώς δια τήν παροχήν συντάξεων ως άνωτέρω, άπογορευμένης άπολύτως τής διαθέσεώς του δια τούς λοιπούς σκοπούς του Ταμείου. Τά έξωθεν διοικήσεως του Ταμείου βαρύνουν τόν εκ του ειδικού τέλους τόνον αυτόν.

5. Τα βοηθήματα άνεργίας τά προβλεπόμενα άνωτέρω ούτε έκχωρούνται ούτε συμφιζόνται ούτε κατάσχονται, πώς δέ έκχώρησις ή κατάσχεσις είνε άκυρος. Ομοίως αί προβλεπόμενα συντάξεις, έξαιρουμένων τών περιπτώσεων διατροφής πυλόνου, άνήτων ή κατιόντων, όποτε επιτρέπεται ή έκχώρησις ή ή κατάσχεσις μέχρι του τρίτου.

6. Τά τής διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ταμείου, ό τρόπος έκπληρώσεως του σκοπού του και διαθέσεως τών πόρων του, ή χρονολογία έναρξεως τής υποχρεωτικής εισφοράς τών καπνεργατών και καπνεμπόρων και ό τρόπος τής εισπράξεως αυτής, τά πρόσωπα τά δικαιούμενα προνοίας εκ του Ταμείου, τά προσόντα ήλικίας και προεργασίας αυτών, ό τρόπος του υποχρεωτικού εφοδιασμού τών μετόχων δια βιβλιαρίου ταύτητος, ό τύπος του βιβλιαρίου τούτου, και πώς άλλη εν γένει λεπτομέρεια άπαιτηθήσασμένη προς εκτέλεσιν τών διατάξεων του παρόντος άρθρου, κανονισθόνται δια Διατάγματος προκαλουμένου, προτάσει του Υπουργού τής Εθνικής Οικονομίας, μετά γνώμην του Συμβουλίου έποπτείας εργατικών ασφαλίσεων. Το Διατάγμα τούτο, δυνάμενον να τροποποιήται καθ' όμοιον τρόπον, θέλει επέχει θέσιν κανονισμού του Ταμείου.

7. Πώς Διευθυντής, διαχειριστής, επιτετραμμένος ή κύριος επιχειρήσεως, έμπορίας ή επεξεργασίας φύλλον καπνού, υποχρεούται να παρέχη εις τό Υπουργείον τής Εθνικής Οικονομίας ή εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Ταμείου ή τας τοπικάς εκπροσωπητικές επιτροπάς αυτού, πώς πληροφωρίαν χρήσιμον δια τήν λειτουργίαν αυτού και άφορώσαν, τόν παρ' αυτή άπαρχλούμενα πρόσωπα, τόν αριθμόν αυτών, τάν χρονόν τής υπηρεσίας και τήν έκαστοτε άντιμισθίαν αυτών και εν γένει πών προβλεπόμενον παρ' του κανονιστικού του Ταμείου Διατάγματος, τιμωρούμενοι εν άρνήσει ή εν περιπτώσει εκ προθέσεως παροχής ψευδών πληροφοριών, ή παρακωλύσεως εφαρμογής διατάξεων του κανονιστικού του Ταμείου Διατάγματος, δια χρηματικής ποινής από χιλίων μέχρι 10.000 δραχμών ή δια φυλάκισεως μέχρι δύο μηνών. Αι ποιναι αύται εν περιπτώσει έξακολουθητικής άρνήσεως ή ύποτροπής επιβάλλονται άμφοτέροι και διπλασιάζονται.

8. Δια φυλάξεως μέχρις έξι μηνών τιμωρείται πώς όστις δια ψευδών δηλώσεων ή πληροφοριών μετέστην ή επιχειρεί να μετέστη πών παροχών του ως άνω Ταμείου, ως και πώς όστις δια ψευδών δηλώσεων ή πληροφοριών κατέστη ή επιχειρεί να κατστή μέτοχος του Ταμείου.

Άρθρον 3.

Πώς αι δια του παρόντος νόμου προβλεπόμεναι χρηματικά ποιναι εισπράττονται κατά τας γενικάς σχετικές διατάξεις, διατίθενται δέ ύπερ του ως άνω ίδρυμένου Ταμείου, άποδιδόμεναι αυτόν κατά τας σχετικές διατάξεις του λογιστικού νόμου, του γραμματέως του επιβαλόντος τήν ποινήν Δικαστηρίου υποχρεωμένου να αναγγέλλη έγγραφως εις τήν Διοίκησιν του Ταμείου ή τήν τοπικήν εκπροσωπητικήν επιτροπήν αυτού τήν επιβληθείσαν ποινήν και τό εισπραχθέν ποσόν.

Άρθρον 4.

1. Έκ του κατά τό άρθρον 2 παρ. 3 α' εισπραττομένου ει-

δικού τέλους τό 1/5, μή δυνάμενον εν πάση περιπτώσει να ύπερβή τό ποσόν τών δύο έκατομμυρίων δραχμών, διατίθεται δια τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν Επισπολογικού Ινστιτούτου και Πειραματικών Σταθμών και δια τήν ενίσχυσιν άρχαιολογικών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου έδρευσεών εν τώ έσωτερικώ ή ιδρυμάτων έδρευόντων εν τώ έξωτερικώ, άλλ, έπισήμως άναγνωρισμένων ύπό του Κράτους, και λειτουργούντων ύπό τήν έποπτείαν αυτού, έφόσον μεταξύ των κυρίων σκοπών αυτών περιλαμβάνεται ή ενίσχυσις τής καπνοπαγωγής ή του καπνεμπορίου, ως και δια τήν χορήγησιν τών μέσων προς μελέτην και παρακολούθησιν των κρατουσών συνθηκών εις τά Κέντρα και αναλώσεως, προς βελτίωσιν και ανάπτυξιν τής εξαγωγής τών καπνών μας, Τό ως άνω ποσόν τίθεται εις τήν διάθεσιν τών Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας και διατίθεται έκαστοτε καθ' έν τρόπον θέλει όρισει ειδικόν Διατάγμα έκδοθησάμενον τη προτάσει των αυτών Υπουργών.

2. Το εις τήν διάθεσιν του Υπουργού τής Εθνικής Οικονομίας τιθέμενον ποσόν του τέλους τής παραγράφου 5 του άρθρου 1 του παρόντος διατίθεται, κατ' έκ τας διατάγματος όρισθησάμενα προς θεωρητικήν και πρακτικήν κατάρτισιν εν τη αλάσπη δύο αναλογιστών και διοικητικού προσωπικού δια τήν όργάνωσιν και έποπτείαν οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως. Προς έδίδευσιν εις αναλογιστάς άποστέλλονται έφ' άπαξ και κατόπιν διγώνισμοι δύο διπλωματούχοι τής Μηθηματικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου όστινες έπικερχόμενοι μετά τριετίαν διορίζονται ως Ειδικοί Αναλογιστάι επί βαθμύ και μισθώ τιματάρχου β' και α' τάξεως παρ' τη Διευθύνσει Εργασίας και Κοινωνικής Προνοίας του Υπουργείου τής Εθνικής Οικονομίας. Οι ειδικοί αυτοι αναλογιστάι υποχρεούνται να υπηρετήσωσι εν τή θέσει ταύτη επί μίαν δεκαετίαν ύπερτοντες άλλας τάς εύθυνας του τελευταίου έσοφιστή τής άναρχαρχήσου, του άρθρου 41 του υπ' αριθ. 2258 κώδικικοποιημένου νόμου περί οργανισμού τής Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου τής Εθνικής Οικονομίας.

3. Συνιστάται παρ' τώ Υπουργείω τής Εθνικής Οικονομίας Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον καπνών σκοπών έχον να γνωμοδοτή επί παντός ζητήματος σχεσιν έχοντος με τήν παραγωγήν και τήν έμπορίαν του καπνού. Ουδέν μέτρον φορολογικόν ή άλλο νομοθεσικόν ή διοικητικόν άφορών τό καπνόν, δύνασθαι να ληθθ ή ανεν προηγουμένης συμβουλευτικής γνωμοδότησεως του ρηθέντος Συμβουλίου, ρητικής ή σύνοψης και ή λειτουργία κανονισθόνται δι' ειδικού Διατάγματος.

Η ισχύς του παρόντος ύποβληθησάμενου προς κύρωσιν εις τήν Δ' εν Αθήναις Συντακτικήν Συνέλευσιν άρχεται από τής δημοσίευσής του εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 11 Ιουλίου 1925.

Ο Πρόεδρος τής Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τά Μέλη

Κ. Ρέντης, Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Γ. Κοφινάς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμεύλης, Α. Μανουηλίδης, Α. Χατζηρυσιδάκος.

Περί ασφαλίσεως των
καπνεργατών κατά της
ασθενείας.

ΦΕΚ 24 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1928

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 87

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Διατάγματα

Περὶ προσωρινῆς παρεξωρήσεως τῆς οἰκτρᾶς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1928 εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ Δανίαν.	1
Περὶ τῶν ὁρῶν καὶ ἀποχρεώσεων ὑφ' οὗς ἐπιτρέπεται ἡ κατεργασία ξηρᾶς σταφίδος ἐν γένει πρὸς ματασχευὴν ὄξους.	2
Περὶ ἰδρύσεως ἐνορίας ἐν Ἀθήναις.	3
Περὶ ἀσφαλίσεως τῶν καπνεργατῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας. ...	4

Περὶ ἀσφαλίσεως τῶν καπνεργατῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 3460 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1927 Ν.Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. περὶ ἐπεξεργασίας τοῦ καπνοῦ καὶ ἀσφαλίσεως τῶν καπνεργατῶν, 2) σχετικὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβουλίου Ἐμπορείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουμεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως τῶν Καπνεργατῶν ἀσφάλις τούτων κατὰ τῆς ἀσθενείας διέπεται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἀσφάλις τῶν καπνεργατῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας.

Ἄρθρον 1.

1) Οἱ καπνεργάται καὶ αἱ καπνεργάτριαι ἀσχέτως ἐθνικότητος καὶ αἱ οἰκονόμειαι αὐτῶν εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἠφραλισμένοι κατὰ τῆς ἀσθενείας. 2) Ὡς οἰκονόμειαι θεωρεῖται· α') ἐπὶ καπνεργάτου, ἡ σύζυγος καὶ τὰ φυσικὰ νόμιμα τέκνα τὰ ἄρρενα κάτω τῶν 16 ἐτῶν καὶ τὰ ἄρρενα θήλας κάτω τῶν 18, β') ἐπὶ καπνεργατρίας τὰ ἑρριανὰ πατέρες τέκνα τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, ἔτι δὲ καὶ ὁ ἄπορος σύζυγος, ὅταν εἶνε ἀνάπηρος καὶ ἡ συντήρησις τοῦ γίνεται ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ. Ὡς ἑρριανὰ πατέρες θεωροῦνται καὶ τὰ νόθα καὶ τὰ τέ-

να διεκφυγμένης έστω και αν έπιζη ο πατήρ των, έφ' όσον συντηρούνται υπό της μητρός των.

Είς την οίκονγένειαν άνήκουσι και οι παρὰ τοῦ καπνεργάτου ή καπνεργατρίδας συντηρούμενοι και μετ' αὐτοῦ συζώντες άποροι και άνάπηροι ή υπερήλικες γονεῖς, οι άδελφοί μέχρι τοῦ 16ου έτους και οι άγαμοί άδελφοί μέχρι τοῦ 18ου έτους και όρφανοί πατρός και μητρός έγγονοί κάτω των 16 έτών επί άρρένων και 18 επί θηλέων.

Τέκνα νομιμοποιηθέντα ή υιοθετηθέντα ή εκ προηγούμενου γάμου της συζύγου τοῦ καπνεργάτου ή τοῦ συζύγου της καπνεργατρίδας έξομοιούνται προς τὰ τέκνα, περί των ή παρ' αὐτ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου. Τέκνα γονέων άναπήρων έξομοιούνται προς όρφανά.

Άρθρον 2.

1) Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον άρθρον πρόσωπα δικαιούνται εἰς τὰς παροχὰς περί των τὸ άρθρον 5 μόνον έφ' όσον εὑρίσκονται εἰς κέντρα, εἰς τὰ όποία υπάρχει οργανωμένη άσφάλις κατὰ τὸν παρόντα κανονισμόν, εν περιπτώσει επαληθεύσεως ενός εκ των κινδύνων περί των τὸ άρθρον 4 και έφ' όσον έχουσι πραγματοποιηθῆ εἴτε υπό των ιδίων, εἴτε υπό των εκ των αντλούν δικαιώμα προσώπων εἰσφορά 90 τοῦλάχιστον ήμερομισθίων κατὰ τὸ προηγούμενον της επαληθεύσεως τοῦ κινδύνου δωδεκάμηνον. Χρόνος άσθενείας ή κωλύματος εκ κρατικής έπιστηγῆς άποδεικνυόμενος προσήκοντως συνυπολογίζεται εἰς τὸν αριθμὸν των ήμερομισθίων οὐχι όμως και πλέον των 50 ήμερομισθίων.

2) Η λαβούσα χώραν επαληθεύσει κινδύνου τινός θεμελιωτέ άξίωσιν προς παροχὴν και μετὰ την άπόδοσιν τοῦ δωδεκάμηνου και μέχρι θεραπείας εν περιπτώσει καθ' ήν πρόκειται ν' άποτέσθῃ τὸ δικαίωμα, λόγω μη πραγματοποιήσεως τοῦ καθωρισμένου αριθμοῦ ήμερομισθίων περί των τὸ προηγούμενον εἰσαφίον.

3) Τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου λαμβάνον υπ' όψει την οικονομικήν άποχὴν τοῦ κλάδου της άσθενείας, τὰς συνθήκας εργασίας κατ' έτος, τὰς ιδιαίτέρας τοπικὰς συνθήκας, δύναται νὰ αὐξήσῃ ή μειώσῃ τὸ ὅριον των 90 ήμερομισθίων, οὐχι όμως και άνω των 150 ή κάτω των 60 ήμερομισθίων. Έπίσης δύναται τὸ Δ. Σ. νὰ έξαρτήσῃ την παροχὴν βοήθηματος άσθενείας ή τέτρας τινός παροχῆς εκ της πραγματοποιήσεως μείζονος αριθμοῦ ήμερομισθίων.

4) Αποφάσεις κατὰ της άσθενείας όργανούται εἰς κέντρα, εἰς τὰ όποία διακρίνεται μονίμως 50 τοῦλάχιστον καπνεργάται ή καπνεργατρίαι. Δύναται οὐχ' ήττον νὰ έγκριθῇ υπό τοῦ Δ. Σ. ή εἰς τὰ κέντρα εἰς τὰ όποία διακρίνονται κάτω των 50 καπνεργατῶν όργανώσεις άσφαλίσεως πλήρους ή μερικῆς, όσάκις ιδιαίτεροι λόγοι επιβάλλουν τοῦτο.

5) Εἰς τούς εκτός των κέντρων, εἰς τὰ όποία υπάρχει οργανωμένη άσφάλις διαμένοντες παρέχεται βοήθημα άσθενείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 15 εδ. 9 ως και βοήθημα κηδείας και τοκετοῦ.

6) Αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ των συντάξεων περί προαιρετικῆς άσφαλίσεως των μετεχόντων διοικήσεως επαγγελματικῶν όργανώσεων και μη εργαζομένων τούτου ένεκα εν τη έπεξεργασίᾳ των κανῶν, ως και των καπνεργατῶν των εὑρισκόμενων εν ύπηρεσίᾳ σχετική προς τὰ κανὼν παρ' όργανισμοῖς δημοσίου δικαίου εφαρμόζονται και επί τοῦ κλάδου της άσθενείας.

Άρθρον 3.

1) Η ιδιότης τοῦ ήσφαλισμένου κατὰ της άσθενείας άποδεικνύεται δι' εἰδικοῦ βελλιαρίου άσθενείας, όπερ εκδίδεται επί τη έμπληρώσει των προϋποθέσεων, περί των τὸ προηγούμενον άρθρον. Τὸ βελλιαρίον εκδίδεται άντί πέντε δραχμῶν και άνανεύεται κατ' έτος ή κατὰ διετίαν.

2) Έν τῷ βελλιαρίῳ αναγράφονται κατ' όνομα και ήλικίαν τὰ δικαιούμενα εἰς παροχὰς πρόσωπα, έτι δὲ λεπτομερῶς και οι πραγματοποιούμεναι έκάστοτε παροχαί, κεχωρισμένως κατὰ κατηγορίαν και ήσφαλισμένα πρόσωπα. Έπικυλλάται δὲ και φωτογραφία των περιβαλλομένων προσώπων.

Άρθρον 4.

1) Οι κατὰ τὸν παρόντα κανονισμόν καλυπτόμενοι κίνδυνοι εἶνε ο της άσθενείας, ο της μητρότητος και ο των έξόδων κηδείας.

2) Πάσα άσθενεία εκ οιασδήποτε αίτίας εἴτε χρονίας εἴτε άξείας μορφῆς καλύπτεται υπό τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Έξαιρούνται οι προσερχόμενοι εκ άτυχημάτων περί των προβλέπει ο νόμος 551 τοῦ 1914. Εἰς τὰς άσθενείας εκ μέθης (1) ή κατὰ χρήσεως ποτῶν ναρκωτικῶν, ως και τὰς προκληθείσας εκ προθέσεως υπό τοῦ άσθενούντος ή οὔσας συνεπείᾳ κακουργήματος ή πλημμελήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος δὲν παρέχεται δικαίωμα χρημ. επιδόματος κατὰ τὸ άρθρον 15 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

3) Πᾶς τοκετός καπνεργατρίδας ή συζύγου καπνεργάτου, ως και ο θάνατος καπνεργάτου ή καπνεργατρίδας γεννᾷ άξίωσιν εἰς βοήθημα κατὰ τὸν παρόντα κανονισμόν.

Άρθρον 5.

1) Αἱ κατὰ τὸν παρόντα κανονισμόν παροχαί εἶνε οι εξής:

α') Ιατρική περίθαλψις, β') φαρμακευτικὰ και υγειονομικὰ μέσα, γ') χρηματικὴ ένίσχυσις κατὰ τὸν τοκετὸν και δ') χρηματικὴ ένίσχυσις λόγω έξόδων κηδείας, ε') νοσοκομειακὴ περίθαλψις, στ') έκτακτοί υγειονομικαί παροχαί και θεραπευτικὰ μέσα, ζ') χρηματ. επίδομα εἰς τούς λόγω της άσθενείας άνιάνους προς εργασία.

Άρθρον 6.

1) Η ιατρική περίθαλψις συνίσταται εἰς την παροχὴν της συνδρομῆς έπιστημονικῶν ιατρῶν γενικῆς ιατρικῆς και ειδικότητων, δι' έπισκέψεως εἴτε εν τη οίκῳ τοῦ άσθενούς εἴτε εν ιατροεῖῳ, ως κατωτέρων υγειονομικῶν ύπηρεσιῶν δια δρονομικῶν νοσηρίων νοσηρίων και μαιών.

2) Τὸ Τ.Α.Κ. θέλει όρίσῃ αναλόγως προς τὸν αριθμὸν των καπνεργατῶν και των οίκονγενειῶν αὐτῶν ιατροὺς τούτων της γενικῆς ιατρικῆς όσον και τὸν ειδικότητων.

3) Οι ιατροὶ τοῦ Ταμείου διορίζονται υπό της Κεντρ. Ήπιτροπῆς άσθενείας εἰς την όποίαν οι τοπικαί έπιτροπαί διαδιέδου τὰς αίτήσεις των ιατρῶν μετὰ γνώμοδοτήσεως. Έπί επειγουσίων περιπτώσεων, δύναται ή τοπικὴ έπιτροπὴ ν' αναθέσῃ την ιατρικὴν ύπηρεσίαν προσωρινῶς εἰς ιατροὺς της εκλογῆς της μέχρις εγκρίσεως υπό της κεντρ. έπιτροπῆς.

Οἱ ιατροὶ ἀπολύονται κατόπιν άποχρώντων λόγων δι' ήτιολογημένης άποφάσεως της Κ.Ε.Α. Την ύπαρξιν άποχρώντων λόγων κρίνει ή Κ.Ε.Α.

4) Οι ιατροὶ δικαιούνται μηνιαίας άδείας κατ' έτος μετὰ πλήρων άποδοχῶν έφ' όσον θα καταλείπουν ίδίαις δαπάναις άντικαταστάτην, εάν δὲν εἶνε δυνατὴ ή αναπλήρωσις των υπό ιατρῶν τοῦ Ταμείου. Ιατρός άπομακρυνόμενος αὐθαίρετως εκ της πόλεως εἰς ήν έχει διορισθῇ παύεται από της ήμέρας της άπομακρύνσεώς του εκ της ύπηρεσίας.

5) Οι ιατροὶ της γενικῆς ιατρικῆς εἶνε έμισθοί, τοῦ μισθοῦ των καθοριζόμενου υπό τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου αναλόγως τοῦ αριθμοῦ των καπνεργατῶν. Δύναται δι' άποφάσεως τοῦ Δ. Σ. νὰ ύπαρξῶσιν οι ιατροὶ εἰς την διοικητικὴν διαβάθμισιν των ύπαλλήλων τοῦ Τ.Α.Κ. από άπόψεως μισθοδοσίας.

Οἱ έμισθοὶ ιατροὶ φέρουν τὸν χαρακτηριστὴρα ύπαλλήλου τοῦ Ταμείου και ἀπολαμβάνουν όλων των πλεονεκτημάτων, των όποίων ἀπολαμβάνει και οι ύπάλληλοι τούτου έφ' όσον συμβιβάζονται προς την ιδιαιτέραν αὐτῶν λειτουργίαν και δὲν αντίθετύνονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

6) Οι ιατροὶ των ειδικότητων άμείβονται εἴτε διὰ μηνιαίου μισθοῦ, εἴτε κατ' έπίσκεψιν, εἴτε αναλόγως τοῦ αριθμοῦ των καπνεργατῶν.

7) Τὸ Τ.Α.Κ. δύναται ν' αναθέσῃ την παροχὴν των ιατρικῶν φροντιστῶν εἰς πάντας ή τινας των ιατρῶν πόλεως τινος εκ' άμειβῇ καθοριζομένη εἴτε κατ' έπίσκεψιν εἴτε κατ' άτομον εἴτε συνολικῶς κατ' άποκοπὴν δια συμβάσεως μετὰ τούτων. Διὰ της

συμβάσεως δύναται νὰ καθορισθῇ καὶ ἴδιος τρόπος λύσεως τῶν διαφορῶν, κατ' ἀποκλίσειν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 22 ὁριζομένων.

Ἄρθρον 7.

1) Ὁ ἀσθενὴς δύναται νὰ ἐπιλέξῃ ἓνα ἐκ τῶν ἱατρῶν τοῦ Ταμείου γεν. ἱατρικῆς προκειμένου περὶ ἐπισκέψεων ἐν ἱατρείῳ, προκειμένου ἄλλως περὶ ἐπισκέψεως κατ' οἶκον δέον νὰ καλέσῃ ἓνα ἐκ τῶν διὰ τὸ Τμήμα τῆς πόλεως εἰς τὸ ὅποιον κατοικεῖ ἱατρῶν. Ἐπὶ σοβαρῶν περιπτώσεων δύναται νὰ καλέσῃ καὶ ἱατρικὸν συμβούλιον μέχρι τριῶν ἱατρῶν τοῦ Ταμείου. Περὶ τῆς ἀνάγκης ἱατρικοῦ συμβουλίου δέον νὰ γνωμοδοτῇ πάντοτε προηγουμένως ὁ θεράπων ἱατρός.

2) Ὁ ἱατρός ἐξετάζει τὸν ἀσθενὴ ὑποχρεωτικῶς ὅπως ἀναγράφῃ ἐπὶ τοῦ διελκασίου τοῦ καπνεργάτου τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπισκέψεως, νὰ συμπληρώσῃ δὲ καὶ εἰδικὸν στατιστικὸν δελτίον νοσήσεως.

3) Ὁ ἱατρός ἔχει ὑποχρέωσιν πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ ἐξετάσιν τοῦ ἀσθενοῦς, ὡσαύτως περὶ τῆς ἐκείνου καὶ ἐν κλητῇ ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτός.

4) Ὁ ἀσθενὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἱατρὸν εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ ὡριζόμενον τόπον, ἐκτός ἐάν, λόγῳ τῆς ἀσθενείας, ἀδυνατῇ νὰ ἐξέλθῃ ὅποτε ἡ ἐπίσκεψις γίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐκαστὸς ἱατρός θέλει ὁρίσῃ τόπον, εἰς ὃν δέον νὰ παρευρίσκεται ἐπὶ τριῶν τοῦλάχιστον καὶ ἑκάστην πρὸς ἐξετάσιν τῶν ἀσθενῶν. Ὁ τόπος καὶ αἱ ὁρισταὶ ὥραι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς μεγάλη κέντρα θέλει συστάσῃ τὸ Τ.Α.Κ. ἰδία ἱατρεία πρὸς ἐξετάσιν τῶν ἀσθενῶν.

5) Ἀπαγορεύεται ἀπὸλύτως ἡ ὑπὸ ἱατροῦ ἀπαίτησις ἢ καὶ ἀπαγογὴ χρηματικῆς ἀμοιβῆς χορηγουμένης ἐκ μέρους τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τρίτου προσώπου ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξίς ἐξ ὁδῶν ἀμείψεως ἢ αὐτοκινήτου καὶ ἐν γένει πάσης προσθέτου ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τοῦ περιθαλπομένου. Τὸ Τ.Α.Κ. δύναται νὰ παρασχῇ εἰς τοὺς ἱατροὺς χρηματικὸν ἐπίδομα, λόγῳ ἐξόδων μετακινήσεως.

6) Ἐπὶ ἐκτάκτων καὶ ἐπειγουσῶν περιπτώσεων, μὴ ἐπιτρεπουσῶν παράδοσιν χρόνου πρὸς ἀναμονὴν τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ κληθῇ ἐκτάκτως ὡσαύτως ἱατρός δυνάμενος νὰ παρασχῇ ἀμέσως συνδρομήν, ὅποτε οὗτος λαμβάνει εἰδικὴν ἀποδείξιν παρὰ τοῦ καπνεργάτου ἐξοφλητέαν παρὰ τοῦ Ταμείου συμφῶνως πρὸς ἱσχύουσαν διατίμησιν ἐντός 48 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ταμείου.

7) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκέψεων εἶναι ἀπεριόριστος.

8) Ὁ ἀσθενὴς ὑποχρεοῦται ἐφ' ἑκάστην πρώτην ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν εἰς καταβολὴν δι' εἰδικοῦ ἐνολήμου κατ' οἶκον μὲν δραχμ. πέντε, ἐν ἱατρείῳ δὲ δραχμ. δύο. Δι' ἑκάστην ἐπομένην ἐντός ὁκτωῦ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπισκέψεως πραγματοποιηθεῖσαν ἐπίσκεψιν, καταβάλλεται δραχμ. δύο καὶ ἐν ἱατρείῳ μίαν. Δι' ἑκάστην δὲ πέραν τῶν ὁκτωῦ ἡμερῶν πραγματοποιηθεῖσάν ἐπισκέψεις καταβάλλεται μία δραχμὴ. Τυχὼν ἀλλαγὴ θεράποντος ἱατροῦ διακόπτει τὰς ἐκπτώσεις. Ἐπὶ ἱατρικοῦ συμβουλίου τὸ πᾶλος καταβάλλεται ἅπλως.

9) Πᾶς ἀσθενὴς θεωρούμενος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὡς ποιούμενος κατάρτησιν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως ὑποχρεοῦται μετ' ἀπόδοσιν τοῦ Ταμείου εἰς καταβολὴν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου καὶ ἐν ἀρνήσει καταβολῆς ἐντός 3 ἡμερῶν στερεῖται τεσσάρων ἡμερησίων ἐπιδόματων κατὰ τὴν περίοδον ἀνεργίας. Ἐπίσης πᾶς κρινόμενος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὡς προσποιούμενος τὸν ἀσθενὴ ὑποχρεοῦται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὴν καταβολὴν διπλασίας τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ, καὶ ἐν ἀρνήσει στερεῖται ἐπὶ ἡμερησίων ἐπιδόματων ἀνεργίας.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ὑπολογίζεται συμφῶνως πρὸς τὴν ἱσχύουσαν ἐπίσημον διατίμησιν.

Ἄρθρον 8.

1) Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἀσθενείας δύναται νὰ ὁρίσῃ εἰς ἑκάστον κέντρον ἱατροῦς, ὅπως ἐπισκέπτονται τοὺς τόπους ἐπε-

ξεργασίας τῶν καπνῶν καὶ ἐξετάζωσι τοὺς ἄρους ὑγιεινῆς αὐτῶν. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως συντάσσεται ἔκθεσις, ὑποβάλλομένη εἰς τὴν Κ.Ε.Α.

2) Ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς καὶ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν συγκαλοῦνται κατὰ τοίμηγον ἅπαντες οἱ ἱατροὶ τοῦ κέντρου εἰς συνεδρίασιν εἰς τὴν ἐξετάζεσθαι ἡ ὑγιεινὴ κατὰστασις τῶν ἡσυχαιομένων τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν καὶ ὅρων ἐργασίας καὶ ἐνδιαιτήσεως αὐτῶν. Περὶ τοῦ πορίσματος τῶν συζητήσεων συντάσσεται ἔκθεσις.

Ἄρθρον 9.

1) Ὁ ἱατρός γεν. ἱατρικῆς κρίνων ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἔχει ἀνάγκην ἐπισκέψεως ἢ ἐπαμβάσεως ἱατροῦ ὡριζομένης εἰδικότητος παραπέμπει αὐτὸν εἰς τὸν παρὰ τοῦ Ταμείου ὡριζόμενον ἱατρὸν. Τὸ Ταμεῖον θέλει καθορίσῃ ἱατροὺς ἐξ ἐκείτης εἰδικότητος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιοῦτοι ἐν τῷ κέντρῳ.

2) Ἡλεκτροθεραπεία, ἀκτινοθεραπεία καὶ μηχανοθεραπεία παρέχονται εἰς μόνους τοὺς καπνεργάτας καὶ καπνεργατρίδας ἐπίσης παρέχονται καὶ εἰς τὰς συζύγους ἄλλ' ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας.

3) Τὰ παρκαμπτικά δι' εἰδικούς ἱατροὺς θεωροῦνται προηγουμένως παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, ἐκτός ἐάν δι' ἀποφάσεως τοῦ Τ.Α.Κ. ὁρισθῇ ἡ ἀπ' εὐθείας προσφυγή.

4) Οἱ πάσχοντες ἐξ ἀφροδισίων νοσημάτων δικαιοῦνται ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ παρὰ τοῦ Ταμείου ὁριζόμενα ἱατρεία.

5) Ἡ ὁδοντιατρικὴ περίθαλψις περιλαμβάνει ἐξαγωγήν ὁδόντων, θεραπείαν οὐλίτιδων καὶ θεραπαίαν καὶ σφράγισην προσβεβλημένων ὁδόντων. Εἰς μόνους τοὺς μετετόχους καὶ τὰς συζύγους τῶν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ προσθηκὴ τεχνικῶν ὁδόντων ἐκ παρσελλάνης ἢ τεχνικῶν σιαγόνων ἐάν ἄνυσ τούτων καθίσταται ἀδύνατος κατὰ βεβαίωσιν παθολόγου ἱατροῦ ἢ μάστιγος τροφῶν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ 1) 2) τῆς ἀξίας τῶν.

6) Ἐφ' ἑκάστη ἐπισκέψει εἰδικοῦ ἱατροῦ καταβάλλεται ὁ ἀσθενὴς ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ἱατροῦ γενικῆς ἱατρικῆς (ἀρθρ. 7 ἐξ. 8).

7) Ὅσῳκις ἐν τινι κέντρῳ δὲν ὑπάρχουσιν ἱατροὶ ἀπαιτούμενης εἰδικότητος δύναται μετὰ βεβαίωσιν δύο τοῦλάχιστον ἱατρῶν ἢ ἐν ἑλλείψει δύο ὅφ' ἐνὸς νὰ παρασχεθῶσιν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τ.Α.Κ. τὰ ἐξόδα τῆς μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου εἰς τὸ πλησιέστερον κέντρον, ὅπου εἴναι δυνατὴ ἡ ἐπίσκεψις παρ' ἱατροῦ εἰδικότητος. Τὰ ἐξόδα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει εἰσιτηρίου γ' θέσεως ἐπὶ σιδηροδρόμου καὶ β' ἐπὶ ἀεροπορίου ἡδὲ ἡμῶν κατὰ 15 ο)ο λόγῳ ἐξόδων ταξιδίου. Ἐν περιπτώσεσι ὑπάρξεως ἰδιαιτέρων λόγων ἐπιτρέπεται μετὰ γνωμάτευσιν τῶν ἱατρῶν, ἢ παραχώρησις εἰσιτηρίου β' θέσεως καὶ ἐπὶ σιδηροδρόμων. Ὅσῳκις δὲν εἴναι δυνατὴ ἡ μεταβάσις μόνον τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται συνοδεία τούτου καὶ ὅφ' ἐτέρου προσώπου, παρκαχωροῦνται καὶ εἰς αὐτὸ τὰ ὁδοπορικὰ μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου. Περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνοδείας δέον νὰ γνωμοδοτήσῃ δύο τοῦλάχιστον ἱατροὶ τοῦ Τ.Α.Κ. ἐκτὸς ἐάν δὲν ὑπάρχουσιν δύο ὅπως ἀρκεῖ γνωμάτευσιν καὶ ἐνὸς μόνου. Εἰς τοὺς οὕτω μετακινουμένους ἀσθενεῖς χορηγεῖται ἡμερησίῳ ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ βασικοῦ ἡμερομισθίου, ἀποκλεισμένης τῆς χορηγήσεως βοηθήματος ἀσθενείας ἐφ' ὅσας ἡμέρας διαρκεῖ ἡ μετακίνησις καὶ ἡ ἐκτὸς τῆς κατοικίας παραμονή.

8) Ὅσῳκις ἀσθενὴς τις θέλει νὰ ἐξετασθῇ παρ' ἱατροῦ τῆς ἐκλογῆς του, δύναται τὸ Ταμεῖον, ἐάν θεωρῇ τὴν αἰτήσιν ἀποχρόντως ἡτιολογημένην νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ τὴν τοιαύτην ἐξετάσιν καὶ νὰ τῷ καταβάλῃ ὅτι θὰ ἐστοίχιζεν εἰς τὸ Ταμεῖον ἡ παρ' ἱατροῦ τοῦ Ταμείου ἐξετάσις. Ἡ ἀμοιβὴ καταβάλλεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεως τοῦ ἐπισκεφθέντος ἱατροῦ.

Ἄρθρον 10.

1) Ὁ ἀσθενὴς δικαιούται εἰς παροχὴν φαρμάκων καὶ θεραπευτικῶν μέσων. Τὰ φάρμακα παρέχονται πάντοτε κατόπιν συνταγῆς τοῦ ἐπισκεπτομένου ἱατροῦ παρὰ τῶν φαρμακείων τοῦ Ταμείου.

2) Ο ασθενής δέον να εκτελέσῃ τὴν συνταγὴν τὸ πολὺ τὴν μεθεπομένην τῆς ἐκδόσεώς τῆς. Ἄλλως καθίσταται αὕτη αὐτοδικαίως ἄκυρος.

3) Τὸ Ταμεῖον θέλει ἀναθέσῃ εἰς φαρμακοποιοὺς ἀνὰ ἓνα τοὺλάχιστον εἰς ἑκάστην τμήμα τῆς πόλεως τὴν χορήγησιν φαρμάκων, ἐπὶ ἐκπτώσει. Τὸ Ταμεῖον δύναται διὰ γενικῆς συμβάσεως ν' ἀναθέσῃ εἰς φαρμακοποιοὺς τὴν ἐκτέλεσιν συνταγῶν ἐπὶ ἀμειβῇ καθοριστέᾳ, εἴτε κατ' ἡσυχασμένον, εἴτε κατὰ συνταγὴν.

4) Ο ἄσθενής εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συνταγὴν εἰς οἰκονομικὸν φαρμακεῖον τοῦ Ταμείου ἐπιθυμῶν, ἀπαγορευομένης αὐτοῦ τῆς πώσεως συστάσεως ὑπὲρ ὁρισμένου φαρμακείου ἐν μέτρῳ ἱατροῦ ἢ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

5) Εἰς τοὺς ἄσθενεῖς παρέχονται παντὸς εἶδους φάρμακα. Σπεσιαλιτέ παρέχονται μόνον, ὅσας δὲν δύναται ταῦτα ν' ἀναπληρωθῶσι δι' ἑτέρων φαρμακευτικῶν συνθέσεων. Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ὀρίσῃ ὑπὸς πᾶσα ἢ κατηγορίαν τινὲς τῶν συνταγῶν ἐγγράφονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς τῶν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου. Πᾶσα ἐκτελούμενη συνταγὴ δέον νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος μετόχου.

6) Ἐπὶ τῇ προμηθειᾷ τῶν φαρμάκων, περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι καταβάλλει ὁ προμηθευόμενος τὸ 1) 5 τῆς ἀξίας τῶν ἐκτὸς τῶν σπεσιαλιτέ καὶ τῶν τονωτικῶν δι' ἃ καταβάλλει τὸ ἥμισυ. Τὸ ἥμισυ ἐπίσης καταβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν θεραπευτικῶν μέσων. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου ἢ ὑπὸ τοῦ φαρμακείου ἐφ' οἷς ἐκδόθη αἰτίᾳ εἰσπραξῆς τοῦ ποσοστοῦ τοῦ βαρύνοντος τὸν ἄσθενή.

7) Ἐἵς φαρμακευτικὸς κανονισμὸς θέλει μαρτυρήσῃ περὶ τῆς κατὰ τὸν δυνατὸν οἰκονομικότερον τρόπον διαρρυθμίσεως τῆς φαρμακευτικῆς ὑπηρεσίας μὴ ἀποκλεισμένης τῆς ὑπὸ τοῦ ΤΑΚ. εἰσαγωγῆς οἰκονομικοῦ συνταγολογίου.

Ὁῦτως δύναται νὰ ὀρίσῃ ἢ ἀπορρίψῃ τῆς ἀναγραφῆς πολυσυνθέτων συνταγῶν, ἢ ἀναγραφῆς συνωνύμων χημικῶν συνθέσεων ἀντὶ γνησίων τοιούτων, ἐπίσης νὰ ὀρίσῃ ὑποχρέωσις τῶν ἄσθενῶν, ὅπως προσκομίσωσι αὐτοὶ ἐπὶ ὑγρῶν φαρμάκων τὰ δοχεῖα, ἢ ἀνωτάτη ἀναγραφὴν ποσότης ἐξ ἑκάστου φαρμάκου, κλπ.

8) Τὸ ΤΑΚ. δύναται νὰ συστήσῃ καὶ ἰδίαν ἀποθήκην διαθέτουσαν ὀρισμένα εἶδη φαρμάκων καὶ θεραπευτικῶν μέσων.

9) Τὸ ΤΑΚ. ἀπαξ τοὺλάχιστον τοῦ μηνὸς θέλει ἀνεργεῖ χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν φαρμάκων πρὸς ἐλέγχον τῶν συστατικῶν αὐτῶν. Καθ' ἑκάστην ἀνάλυσιν φαρμάκων συντάσσεται πρακτικὴ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἑπὶ δέοντως ὑπογράφουμένη ὑποβάλλεται εἰς τὰς σχετικὰς ἐπιτροπὰς ἄσθενείας.

Ἄρθρον 11.

1) Ἐπὶ τοκετοῦ καπνεργατρίας ἢ συζύγου καπνεργάτου, παρέχεται βοήθημα δραχμῶν τετρακοσίων. Ἐπίσης κατὰ τοὺς πρώτους ἐξ ἡμέρας παρέχεται μηνιαῖον βοήθημα λόγῳ λοχείας καὶ θηλάσματος ἐκ δραχμ. ἑκατὸν. Ἐπὶ γεννήσεως διδύμων τὸ βοήθημα αὐξάνεται κατὰ 50 ὀ. Ἐπὶ τριδύμων τριπλασιάζεται. Ἐπίτοιχοι καπνεργάτριαι ἀποχωροῦσι τῆς ἐργασίας τῶν λόγῳ τοῦ τοκετοῦ δικαιούμεναι εἰς ἐπίδομα ἄσθενείας ἑπτὰ ἡμερῶν πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἱσοχρόνον μετὰ τὸν τοκετόν.

2) Τὸ βοήθημα καταβάλλεται τὸ ἥμισυ μὲν πρὸ τοῦ τοκετοῦ ἐπὶ τῇ βεβαίωσει ἱατροῦ περὶ τοῦ ἐπικειμένου τοκετοῦ, τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ μετὰ τὸν τοκετὸν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαίωσεως ἱατροῦ καὶ ληξιαρχικῆς πράξεως.

3) Τὸ ΤΑΚ. δύναται νὰ προῖχῃ εἰς τὸν διορισμὸν μαιᾶς μιᾶς ἢ πλείονων, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετόχων, πρὸς παροχὴν τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τοὺς τοκετούς. Ἐπίσης τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ παραπέμπῃ εἰς μαιευτήριον τοὺς τοκετοὺς ὅποτε μαιεύται τὸ βοήθημα τοκετοῦ κατὰ τὸ 1) 4.

Ἄρθρον 12.

1) Ἐπὶ θανάτῳ καπνεργάτου ἢ καπνεργατρίας παρέχεται εἰς τὴν οἰκονομίαν βοήθημα δραχμ. πεντακοσίων. Τὸ βοήθημα

ἐξοφλεῖ ὁ ἐπιμεληθεὶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ΤΑΚ. τῆς κηδείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

1) Ἐὰν κρίνῃ ὁ ἱατρός ὅτι ὁ ἄσθενής μέτοχος ἔχει ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἴτε λόγῳ τῆς φύσεως τῆς νόσου, εἴτε ἕνεκεν ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς περιθάλψεως ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀσθενέως εἰσιτῆριον διὰ νοσοκομείου εἴτε ἐν τῷ αὐτῷ εἴτε ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ὑπερ δέον νὰ προσυπογραφῇ καὶ ὑφ' ἐνὸς ἀκόμῃ ἱατροῦ τοῦ Ταμείου μετ' ἐξέτασιν τοῦ ἄσθενoῦς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτον ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς του.

2) Ἵνα ἄσθενής τις μεταφερθῇ εἰς νοσοκομεῖον, δέον νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν. Ο ἄσθενής δέον νὰ δώσῃ ὁ ἴδιος τὴν συγκατάθεσιν τῶν πλην ἑαυτοῦ, λόγῳ τῆς καταστάσεώς του δὲν δύναται νὰ τὴν δώσῃ ὅτε τὴν δίδει ἡ οἰκονομία του. Τῆς συγκαταθέσεως ταύτης δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ὅταν πρόκειται περὶ μολυσματικῆς νόσου.

3) Τὸν ὄργανισμὸν βαρύνουσι τὰ νοσήλαια καὶ τὰ τυχόν ἀπαιτούμενα ἐξ ὅδῃ μεταφορᾶς εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἐν τοῦ νοσοκομείου.

Τὰ ἐξ ὅδῃ ταῦτα ὀρίζονται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ΤΑΚ.

4) Τὰ εἰσιτήρια παραδίδονται εἰς τὴν ἐπιτόπιον ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου ἥτις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαθεσίμων κλινῶν, ἐγγράφει τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἄσθενoῦς.

5) Τὸ Ταμεῖον μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως πλήρους νοσοκομείου καὶ κλινικῶν προδίδει εἰς κατάρτισιν συμφωνίων μετὰ νοσοκομείων καὶ κλινικῶν πρὸς ἐξαφάλινον ὀρισμένου ἀριθμοῦ κλινῶν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς νοσηρότητος τῶν καπνεργατῶν. Κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν συμφωνιῶν τούτων προτιμῶνται πάντες τὰ δημόσια ἢ δημοτικὰ νοσοκομεία.

Μόνον εἰς περιπτώσιν καλ' ἢν δὲν θά ὑπάρχῃ κλινὴ διαθέσιμος εἰς τὰ νοσοκομεία ταῦτα δύναται τὸ Ταμεῖον νὰ εἰσαγάγῃ ἄσθενεῖς εἰς ἑτέρας ἰδιωτικὰς κλινικάς μεθ' ὧν εὐρίσκεται ἐν συμφωνίᾳ. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν νοσοκομείων δύναται νὰ καθορισθῇ, εἴτε καλ' ἄσθενῇ καὶ ἡμέρας παραμονῆς, εἴτε νὰ διδῇται κατ' ἀποκοπὴν ὀρισμένου ποσόν. Τὸ ΤΑΚ. εἰς τὰ ἀνεγερθέντα νοσοκομεία τοῦ θέλει καταρτίσει ἰδίως οἰκονομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὁργανισμούς.

6) Ἐπὶ ἄσθενῶν ἐπιθυμούντων νὰ νοσηλευθῶσιν, εἰς νοσοκομεία καὶ κλινικάς τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἐδάφ. 8 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

7) Εἰς τὴν νοσοκομειακὴν περιθάλψιν περιλαμβάνεται καὶ ἡ σανατοριακὴ τοιαύτη. Τὰ ἐδ. 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Εἰς τοὺς εἰς σανατόρια νοσηλευόμενους παραχωροῦνται καλ' ἐξάμηνον δρασχ. πεντακοσίων, λόγῳ ἱματισμοῦ μετὰ διήμερον ἐν αὐτοῖς παραμονῇ.

8) Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ συνιστᾷ ἐν τῷ μέτρῳ τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ μόνιμου ἢ προσωρινὰ ἀναρρωτήρια πρὸς παραμονὴν μετόχων ἐχόντων ἀνάγκην τυνώσεως τοῦ ὁργανισμοῦ προφυματικῶν ἢ ἐχόντων ἀνάγκην ἀλλαγῆς κλίματος.

Οἱ ἀναρρώνοντες θεωροῦνται ὡς ἐν νοσοκομείῳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν χρηματικῶν ἐπιδομάτων. Τὰ ὀδοιπορικὰ τῆς μεταβάσεως εἰς τὸ ἀναρρωτήριον καὶ ἐπιστροφῆς ἐξ αὐτοῦ βαρύνουσι τὸν ὁργανισμὸν. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰ ἀναρρωτήρια γίνεται κατὰ πιν γνωματεύσεως τριῶν ἱατρῶν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ εἰσαγωγὴ. Περὶ τῆς ὁργανώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἀναρρωτηρίων θέλει προβλέψῃ ἰδίως κανονισμός.

9) Τὸ ἐδάφ. 7 τοῦ ἁρθροῦ 9 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄσθενῶν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως καὶ παραμονῆς εἰς κέντρα, ὅπου δὲν δύναται νὰ παρασχεθῇ τοιαύτη. Ὅσας δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἄμεσος εἰσαγωγὴ τοῦ ἄσθενoῦς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ Ταμεῖον ἡμερήσιον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ βασικοῦ ἡμερομισθίου του.

10) Ἀσθενεῖς μὴ τηροῦντες τοὺς κανονισμοὺς τοῦ θεραπευτικοῦ ἱδρύματος εἰς τὸ ὅποιον νοσηλεύονται ἀποβάλλονται αὐτοὶ ἐὰν κατέπιν' συστάσεως καὶ ἐπεξηγήσεων τῶν παραβιζομένων

άρθρων του κανονισμού δεν συμμόρφωθή και κατόπιν διαταγής του Ταμείου μετά ητιολογημένης εκθέσεως της διευθύνσεως ή της εποπτείας του αναρρωτηρίου.

ν.Αρθρον 14.

1) 'Επὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, ἀπαιτούσων τὴν παροχὴν ἐκτάκτων θεραπευτικῶν μέσων ὡς π. χ. χρησιμοποιοῦσιν αὐτοῦν λουτρῶν, παροχὴν τεχνικῶν μελῶν, θεραπευτικῶν ζωνῶν ἢ ἐπιδέσμων, ὀρθοπεδικῶν μέσων δύναται τὸ Ταμεῖον νὰ χορηγήσῃ τοιαῦτα εἰς μόνους τοὺς μετόχους ἐπὶ τῇ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένῃ ἐκθέσει τριῶν ἱατρῶν ἢ καὶ ὀλιγωτέρων ἐν ἑλλείψει τριῶν, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς χρησιμοποιοῦσεως τῶν μέσων τούτων.

Ἐπὶ τὴν δαπάνην συμπετέχει καὶ ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὸ 1) 4 τῆς ἀξίας. 'Επὶ χρησιμοποιοῦσεως αὐτοῦν λουτρῶν παρέχεται διπλοῦν ἐπίδομα ἐπὶ πόσας ἡμέρας, ὅσαι εἰναι ὁ ἀριθμὸς τῶν λουτρῶν, εἰ δὲ καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων τῶν λουτρῶν.

2) Τὸ ΤΑΚ. δύναται νὰ συστήσῃ ἰδίαν ὑγειονομικὴν ἀποθήκην. Τὰ ὑγειονομικὰ εἶδη δύναται νὰ παρέχωνται καὶ ἄλλως κατὰ χρῆσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἐπὶ ἐπιστροφῇ των μετὰ τὴν χρῆσιν.

ν.Αρθρον 15.

1) Ὁ μέτοχος ὁ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπεία τῆς ἀνομολογίας καταστάσεως τῆς φυσικῆς ἢ πνευματικῆς του υγείας καὶ τοῦτου ἐνεκεν μὴ λαμβάνει ἡμερομίσθιον ἢ ἑτέραν τινὰ ἀποζημίωσιν δικαιούται εἰς χρηματικὸν ἐπίδομα.

2) Τὸ ἐπίδομα παρέχεται πάντοτε μετὰ βεβαίωσιν ἱατροῦ περὶ τῆς ἀνικανότητος.

Ἡ βεβαίωσις γίνεται παρὰ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ὡς ἀνὴς πρόκειται περὶ κληνῶν, παρὰ τριῶν δὲ ἱατρῶν ἢ ἐν ἑλλείψει τριῶν, ὀλιγωτέρων, ὡς ἀνὴς πρόκειται περὶ ἀνικάνου πρὸς ἐργασίαν, μὴ ὄντος ὁμοῦ κληνῶν.

3) Ἡ χορηγία βοήθηματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς λόγω τῆς ἀσθενείας ἀπολείας τοῦ ἡμερομίσθιου ἐκτὸς ἐὰν ὁ πρὸ τῆς ἀσθενείας χρόνος ἐργασίας εἴναι βραχύτερος τῶν 3 ἡμερῶν ὅποτε τὸ βοήθημα ἄρχεται ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας.

Ὁ τρίμηρος χρόνος ἀναμονῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δηλώσεως τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ὑπερσίαν τοῦ Ταμείου καὶ διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ διὰ διάστημα μείζον τῶν 180 ἡμερῶν ἐξαιρουμένων τῶν ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν λόγω φοιτητικῆς δι' οὗς παρέχεται τὸ βοήθημα ἐπὶ διετίαν. Τὸ βοήθημα ἀσθενείας παρέχεται διὰ πάσας τὰς ἡμέρας ἀσθενείας.

4) Ἡ πληρωμὴ τοῦ βοηθήματος γίνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος ἢ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς ἀσθενείας.

5) Βοήθημα παρέχεται μόνον εἰς τὸν ἀσθενούντα μέτοχον τοῦ Ταμείου οὗ δὲ καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

6) Τὸ βοήθημα συνίσταται εἰς τὸ τρίτον τὸ πολὺ τοῦ βασικοῦ ἡμερομίσθιου. Τὸ ποσοστὸν ὀρίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ περὶ οὗ τὸ ἀρθρον 17. Τὸ βασικὸν ἡμερομίσθιον συνίσταται εἰς τὸ ἐν τῷ τόπῳ ἰσχύον μέσον ἡμερομίσθιον, καθορίζεται δὲ δι' ἀποφάσεως τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς.

7) Τὸ βοήθημα ἀσθενείας δὲν ἀποκλείει τὴν διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον χορηγίαν καὶ βοηθήματος ἀνεργίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μειοῦται τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας εἰς τὸ ἥμισυ.

8) Ἡ παροχὴ τοῦ βοηθήματος διακόπτεται ὡς ἀνὴς ὁ ἡσφαλισμένος ἐπεδείνωσε τὴν ἀσθένειάν του συνεπεία τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ὁδηγίων τοῦ ἱατροῦ ἢ τῶν γενικῶν κανόνων περὶ τῆς συμπεριφορᾶς ἐν περιπτώσει ἀσθενείας.

9) Ἐπὶ τῶν νοσηλευμένων ἐν νοσηκομείοις, σανατορίοις, ἀναρρωτηρίοις κλπ., δαπάναις τοῦ Ταμείου τὸ ἐπίδομα παρέχεται τὸ 1) 2 μὲν ἂν δὲν προστατεύουσιν οἰκογένειαν ἐλὼνλητρον δὲ ἂν προστατεύουσιν τοιαύτην. Ἡ οἰκογένεια περιλαμβάνει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 πρόσωπα.

10) Τὸ ἐπίδομα δύναται νὰ δοθῇ καὶ ἐπὶ τῶν διαμενόντων ἐκτὸς τῶν κέντρων εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχει ὀργανωμένη ἀσφάλις κατὰ τῆς ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη μεταβολὴ τῆς κατοικίας ἐπιβάλλεται διὰ λόγους υγείας καὶ αἰτεῖται προηγουμένως ἐγκρίσει τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

ν.Αρθρον 16.

1) Εἰς κέντρα ἀριθμούντα ὀλιγωτέρους τῶν 500 καπνεργατῶν δύναται νὰ συσταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. αὐτοτελεῖς τοπικοὶ ὀργανισμοὶ ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τελούντες ὑπὸ τὴν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ταμείου.

2) Οἱ τοπικοὶ ὀργανισμοὶ ἐπιμελοῦνται τῆς πραγματοποιήσεως πασῶν τῶν παροχῶν ἐξαιρουμένης τῆς νοσηκομεικῆς, σανατοριακῆς καὶ τῆς ἐν ἀναρρωτηρίοις περιθάλψεως καὶ τῶν φροντίδων τῶν εἰδικῶν ἱατρῶν, ὡς ἀνὴς δὲν ὑπάρχουσιν τοιοῦτοι ἐν τῷ τόπῳ οἵτινες βαρύνονται τὸν γενικὸν κανονισμόν.

3) Τὸ ΤΑΚ. κατὰ μῆνα θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τοπικοῦ ὀργανισμοῦ τὰς εἰσφορὰς ἀσθενείας πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις, μειωμένας κατὰ 25 ο) οὐ λόγω τῶν δαπανῶν, τὰς ὅποιας ἀναλαμβάνει ὁ γενικὸς (νοσηκομεικῆ, σανατοριακῆ περιθάλψεως κλπ.).

Δι' εἰσφορὰς ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργασθέντων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ὁρισθόμενα.

4) Ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ τοπικοῦ ὀργανισμοῦ τίθεται ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐξ ἰσῶν ἀριθμοῦ καπνεργατῶν, καπνεμπόρων καὶ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

5) Ὁ τοπικὸς ὀργανισμὸς μεριμνᾷ καὶ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἀποθεματικοῦ ὁλοῦ καταρτίζει προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς ἀπαιτούμενης δαπάνης ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἀσθενείας.

6) Ἐπὶ ἐκτάκτων περιπτώσεων δύναται τὸ Δ. Σ. ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτακτὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τοπικοῦ ὀργανισμοῦ ἐν τοῦ γενικοῦ ὀργανισμοῦ.

ν.Αρθρον 17.

1) Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους ἔχον ὑπ' ὄψει τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου καὶ τὰ κατὰ τὴν ἔτη γένόμενα ἔξοδα καὶ τὰ ἐν τούτων στατιστικὰ συμπεράσματα, κανονίζει τὴν ἐκτακτὴν τοῦ χρηματικοῦ ἐπιδόματος λόγω ἀσθενείας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ ἀποφασίζει ἐὰν πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ καθωρισμένου ποσοστοῦ ἐν τῶν εἰσφορῶν τῶν καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν.

2) Ἐν τῶν ἐτησίων ἐσθῶν παρακρατεῖται ποσοστὸν τοῦλάχιστον 10 ο) πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων κινδύνων, ἐπιδημιῶν κλπ. Ἡ τοιαύτη παρακράτησις περιορίζεται εἰς 5 ο) οὐ εὐθὺς ὡς τὸ ἀποθεματικὸν φθάσῃ τὸ ποσὸν τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐσθῶν.

3) Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ποσοστὸν τοῦλάχιστον 3 ο) πρὸς ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν φθισιατρείων, ἀναρρωτηρίων, παραρτημάτων νοσηκομείων, ἱατρείων κλπ. Ἡ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ διὰ τοὺς σκοποὺς τούτους διατεθειμένου ποσοῦ, δύναται νὰ διατεθῇ καὶ μέρος τοῦ ἡμίσεος ἀποθεματικοῦ. Τὸ ληφθῆναι ποσὸν ἀποδοθῆναι δι' ἐτησίαν δόσεων.

4) Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ποσοστὸν τοῦλάχιστον 1 ο) πρὸς λήψιν προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῆς ἀσθενείας, ἐνεργείας ἐμβολιασμῶν, ὀργάνων ὑγειονομικῶν ἐκθέσεων, διαλέξεων κλπ. λαϊκῶν δημοσιεύσεων καὶ παντὸς ἐν γένει μέτρου πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν καπνεργατῶν. Κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. θὰ καθορίζεται τὸ πρόγραμμα δράσεως τοῦ Ταμείου ἐν τῇ προληπτικῇ κατευθύνσει.

5) Τὸ τυχὸν κατ' ἔτος παραμένον ὑπόλοιπον διατίθεται κατ' ἰσομερίαν διὰ τὰς σκοποὺς τῶν ἀρθρ. 2, 3 παρ. 1.

"Αρθρον 18.

Τὸ Ταμείον ἔχει δικαίωμα νὰ καθορίῃ ὁρισμένον χρόνον διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀσθενείας καὶ υποχρεώσεις τῶν ἀσθενῶν ἀπέναντι τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν. Δύναται νὰ ἐλέγῃ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς κατ' οἶκον διὰ προσώπων τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἀνθίσταται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦτον δύναται νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώσις αὐτοῦ οὐχὶ καὶ νὰ οἰκονομειά τοῦ τῆς κατὰ τὸν παρόντα κανονισμὸν προστασίας ἐπὶ τριμηνον.

"Αρθρον 19.

- 1) Τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαιώματα εἶνε κληρονομικὰ ἐφ' ὅσον τοῦτο συμβαίνει μετὰ τὴν φύσιν τῶν παροχῶν.
- 2) Αἱ εἰς χρημὰ παροχαὶ παραγράφονται μετὰ ἓνα μῆνα, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

"Αρθρον 20.

Ὁ δικαιούμενος εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα ὀργανισμὸν παροχὰς δὲν δύναται νὰ λάβῃ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ παρ' ἑτέρου ὀργανισμοῦ, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐκτὸς ἐὰν ἐκχωρήσῃ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἐπὶ ταύτας εἰς τὸ Ταμείον.

"Αρθρον 21.

- 1) Πρὸς ὅσα τελέσαντα ἡσφαλισμένα κατὰ τὸν παρόντα κανονισμὸν καὶ ἐξεληθὲν ταύτου, ὡς τυχόντα συντάξεως κατὰ τὸν περὶ συντάξεων ὀργανισμὸν, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ, τῇ αἰτήσῃ των, νὰ παραμένωσιν ἡσφαλισμένα κατὰ τῆς ἀσθενείας.
- 2) Ἡ εἰσφορά των ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς συντάξεως καὶ συνίσταται εἰς τὸ καθωρισμένον διὰ τὸν κλάδον τῆς ἀσθενείας ποσοστὸν (ἐργάτου-ἐργοδότη).

"Αρθρον 22.

- 1) Ἡ μέριμνα τῆς ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ἐπιβλέψεως τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀνατίθεται εἰς τὰ ὑποκαταστήματα ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 16.

Εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα διορίζεται παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι εἰς ἑατὸς ὡς προϊστάμενος τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Δι' ἰδίῳ κανονισμῷ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν προϊσταμένων τούτων τῆς ὑγειον. ὑπηρεσίας.

2) Πᾶσα διαφορά προσερχομένη ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀσθενείας ὑφειλομένη εἰς ἐρμηνείαν ἢ παράστασιν διατάξεως τινος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ λύεται ὑπὸ τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης, ἐξ ἑσῶ ἀριθμοῦ καπνεργατῶν, καπνεμπόρων, δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συμμετέχει ὁ προϊστάμενος τοῦ Ὑποκαταστήματος καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἄλλως εἰς ἑατὸς.

Οἱ καπνεργαταὶ καὶ καπνεμπόροι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ διατεῖ θητεία καθ' ὑπόδειξιν τῶν οἰκίων ὀργανώσεων καὶ ἀναλόγως τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

3) Ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ ἀσκαί τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, ἐν ἐκάστῳ τόπῳ, καλεῖ τοὺς ἑατῶν καὶ φαρμακοποιοὺς εἰς λογοδοσίαν, παρακολουθεῖ τὴν πορείαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ μελετᾷ καὶ ὑποδεικνύει πᾶν μέτρον, προάγον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, τὸν σκοπὸν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

4) Εἰς τὰ μέλη τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς δίδεται ἐφ' ἐκάστη συνεδρίασει ἀποζημιώσεις δραχμῶν 50 καὶ οὐχὶ πλέον τῶν 200 δραχμ. μηνιαίως.

5) Παρὰ τῷ Ταμείῳ συστάται κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἀσθενείας ἀποτελουμένη ἐκ 4 μελῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΤΑΚ. Ἐξ ὧν δύο καπνεργαταὶ, εἰς καπνεμπόρος καὶ εἰς ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ὑποδεικνυμένων ὑπ' αὐτοῦ κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ΤΑΚ. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ παρίσταται καὶ εἰς ἑατὸς με συμβουλευτικὴν ψήφον. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀσκαί τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐν γένει τοῦ κλάδου τῆς ἀσθενείας. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὸ Δ. Σ. τὴν ἐπιτέλεσιν πασῶν ἡ τινῶν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῇ λειτουργιῶν, σχετικῶν πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἀσθενείας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀσθενείας ἔχει πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἑατῶν τοῦ ΤΑΚ. δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον μέχρι 1.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 23.

Πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 24.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἔρχεται ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1928. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Ν. Βελέντζας

ΓΙΤΣΑ ΠΑΝΤΑΖΗ-ΝΑΣΤΟΥΛΗ

«Αγρίνιο...Γλυκές Μνήμες»

agriniomemories.com